

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Jany Serbovej, v trestnej veci obvineného **P. Ď.**, trestne stíhaného pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. decembra 2008 sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 5. mája 2008, sp. zn. BB- 4T 11/2008, o odmietnutí návrhu dohody o vine a treste a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie **z r u š u j e** a Špeciálnemu súdu sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením vyšetrovatelky Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii zo dňa 15. januára 2008, číslo ČVS: PPZ-9/BPK-B-2008, bolo podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) začaté trestné stíhanie a súčasne bol podľa § 206 ods. 1 Tr. por. ako obvinený stíhaný **P. Ď.** pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

- dňa 12. februára 2007 v čase okolo 11.14 hod. v zdravotníckom stredisku v obci D., okres K., na H. ulici číslo X. počas ordinačných hodín odovzdal všeobecnému lekárovi MUDr. J. C. peňažnú hotovosť v sume 200 Sk za to, že mu bezdôvodne na jeho žiadosť vydal potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti zamestnanca so spätným dátumom napriek tomu, že jeho zdravotný stav nevyžadoval práceneschopnosť,

- dňa 12. februára 2007 v čase okolo 11.17 hod. v zdravotníckom stredisku v obci D., okres K., na H. ulici číslo X. počas ordinačných hodín odovzdal všeobecnému lekárovi MUDr. J. C. presne nešpecifikovanú sumu za to, že mu bezdôvodne na jeho žiadosť vydal potvrdenie o celodennom vyšetrení pre potreby zamestnávateľa napriek tomu, že žiadne vyšetrenie neabsolvoval.

Dňa 5. marca 2008 v čase od 10.40 do 11.15 hod. (č.l. 7-14 spisu) vyšetrovateľka vykonala výsluch obvineného P. Ď., dňa 7. februára 2008 (č.l. 15-18 spisu) sa uskutočnil výsluch svedka MUDr. J. C., ktorý bol doplnený dodatkovým výsluchom tohto svedka dňa 26. novembra 2007 (č.l. 19-26 spisu), vyšetrovateľka založila do spisu aj prepis zvukových záznamov zo dňa 12. februára a 14. februára 2007 (č.l. 27-30 spisu) a po doplnení spisového materiálu o odpis z registra trestov a správy o povesti obvineného P. Ď. došlo dňa 13. marca 2008 k preštudovaniu vyšetrovacieho spisu samotným obvineným. Dňa 19. marca 2008 vyšetrovateľka Policajného zboru doručila Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky návrh na podanie obžaloby.

Zo zväzku II zhromaždeného spisového materiálu vyplýva, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) dňa 3. apríla 2008 predvolal obvineného P. Ď. na konanie o dohode o vine a treste. K tomuto úkonu došlo dňa 28. apríla 2008 v čase od 11.55 do 12.15 hod. (č.l. 37-43 spisu). Po adekvátnom zákonnom poučení obvinený prehlásil, že chce vypovedať, a vo veci sa bude obhajovať sám. Vo vzťahu k skutkom tvoriacim predmet trestného stíhania obvinený výslovne priznal, že MUDr. C. v jeho ordinácii odovzdal 200 Sk za to, aby mu ako ošetrojúci lekár spätne vystavil potvrdenie o práceneschopnosti. Súčasne mu dal aj sumu 50 Sk z dôvodu, aby mu lekár vystavil potvrdenie pre zamestnávateľa kvôli priepustke. Na otázku orgánu vykonávajúcemu uvedený trestnoprocený úkon obvinený odpovedal, že si neželá aby mu bol pustený obrazovo-zvukový záznam dokumentovaný v predchádzajúcom štádiu trestného konania. Sám však dodal, že na zázname je „presne to, ako som rozprával s lekárom, to čo je na zázname je pravdou, stalo sa to presne tak“. Obvinený vyjadril ľútosť nad svojím konaním a výslovne požiadal prokurátora o konanie o dohode o vine a treste.

Z č.l. 46-48 spisu je zrejmé, že 28. apríla 2008 bola pod č. VII/1 Gv 12/08-13 spísaná zápisnica o konaní o dohode o vine a treste medzi obvineným P. Ď. a prokurátorom s tým ťažiskovým záverom, že obvinený vyjadril výslovný súhlas s uznaním svojej viny v rozsahu

skutkov, pre ktoré bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie, pričom zároveň vyjadril aj súhlas s navrhnutým trestom. Zápisnicu o tomto úkone na znak pravdivosti a úplnosti opatril vlastnoručným podpisom. Súhlasnému stanovisku s návrhom predchádzalo vyjadrenie obvineného v tom smere, že v zmysle platnej procesno-právnej úpravy kladne odpovedal na všetky otázky, ktoré mu prokurátor pri úkone položil.

Následne prokurátor JUDr. P.K. uzavrel dňa 28. apríla 2008 pod číslom VII/1 Gv 12/08-14 dohodu o vine a treste s obvineným P. Ď. v takom rozsahu, aký je zrejmý zo zväzku II/ na č.l. 49-50 trestného spisu, a to po tom, čo obvinený P. Ď. v nej (a vo výsluchu pred ňou) priznal obidva skutky opísané v úvode dôvodov tohto uznesenia (v druhom skutku bola ustálená suma 50 Sk), vyjadril súhlas aj s ich právnym posúdením v rozsahu prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona a napokon vyjadril aj súhlas s tým, aby mu súd podľa tohto ustanovenia uložil s použitím § 36 písm. j/, písm. l/ a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bude podmiennečne odložený na skúšobnú dobu dvanástich mesiacov.

Na podklade predmetnej dohody o vine a treste podal dňa 28. apríla 2008 prokurátor pod číslom VII/1 Gv 12/08-15 na Špeciálny súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len Špeciálny súd) návrh na schválenie tejto dohody (č.l. 51-52 spisu), pričom v zmysle ustanovenia § 233 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku navrhol vydať dohodnutý rozsudok, ktorým má byť obvinený P. Ď. súdom uznaný za vinného zo spáchania prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona na nezmenených skutkových základoch a za použitia navrhovaných zákonných ustanovení mu mal byť uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere šiestich mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dvanástich mesiacov.

Samosudkyňa Špeciálneho súdu dňa 5. mája 2008 podľa § 237 ods. 3 písm. b/ Tr. por. uznesením č.k. BB - 4 T 11/2008-54, predmetný návrh dohody prokurátora s obvineným P. Ď. odmietla.

Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že po preskúmaní predloženého návrhu na dohodu o vine a treste, preštudujúc zhromaždený spisový materiál, dospela k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 331 ods. 1 písm. b/ Tr. por., nakoľko predchádzajúce konanie trpí závažnými porušeniami procesných predpisov. Po tom, ako bolo

vo veci dňa 15. januára 2008 začaté trestné stíhanie uznesením vyšetrovacieho orgánu ČVS: PPZ-9/BPK-B-2008 a súčasne obvinenému P. Ď. vznesené obvinenie, bol tento zápisnične dňa 5. marca 2008 vypočutý, a po príslušnom právnom poučení využil svoje právo dané mu ustanovením § 34 ods. 1 Tr. por. a odoprel vypovedať. Vzhľadom na tento prejav obvineného podľa názoru samosudkyne vyšetrovatelka postupovala nesprávne, keď mu následne prehrala obrazovo-zvukové záznamy zo stretnutí zo dňa 12. a 14. februára 2007 a súčasne mu predložila na prečítanie aj prepisy uvedených záznamov, pričom tým takto vlastne pokračovala v jeho výsluchu spôsobom zaznamenaným v predmetnej zápisnici (č.l. 7-14/zväzok I spisu). Obrazovo-zvukové záznamy pochádzali zo stretnutí záujmovej osoby MUDr. J. C. s „doposiaľ neustálenými pacientmi boli zachytené na CD-nosiči v dňoch 12. a 14. februára 2007. Súčasne vyšetrovatelka do spisu vložila zápisnicu o výsluchu MUDr. J. C. z 26. novembra 2007 v jeho pozícii ako obvineného, a to konkrétne zo spisového materiálu evidovaného na Úrade boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii v Bratislave sp. zn. ČVS: PPZ-9/BPK-B-2007, pričom MUDr. C. bol neskôr v tu prejednávanej veci vypočutý ako svedok.

Samosudkyňa poukázala na fakt, že v trestnej veci obvineného MUDr. C. bol na základe rozhodnutia príslušného sudcu vydaný príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových, alebo obrazovo-zvukových záznamov podľa § 114 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ktorá skutočnosť je zrejmá z prepisu zvukového záznamu, ktorý sa stal súčasťou vyšetrovacieho spisu obvineného Ď., čo bolo overené z pripojeného trestného spisu Špeciálneho súdu pod sp. zn. BB- 4 T 6/08. Konštatovala, že tento príkaz sudca vydal po tom, ako bolo uznesením zo dňa 18. januára 2007 pod sp. zn. ČVS: PZ-9/BPK-B-2007, podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. začaté trestné stíhanie vo veci pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal od októbra 2006 až do súčasnosti dopustiť dosiaľ nezistený páchatel pracujúci ako všeobecný lekár v obci D., ktorý mal počas ordinačných hodín v práci od svojich pacientov požadovať sumy vo výške od 200 do 500 Sk ako úplatok za vydanie potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti zamestnanca, predpísanie liekov a za iné služby súvisiace s poskytovaním zdravotníckej starostlivosti, čím mal vykonávať svoje pracovné povinnosti vyplývajúce z jeho postavenia spôsobom odporujúcim zákonom č. 219/2002 Z. z. o povolani lekára a č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkov, stavovských organizáciách v zdravotníctve v znení neskorších predpisov.

Konajúca samosudkyňa vyslovila právny názor, že vzhľadom na uvedené skutočnosti nebolo možné vyššie konkretizované dôkazné prostriedky použiť v trestnej veci proti obvinenému P. Ď., nakoľko je zrejmé, že v jeho trestnej veci nebolo súčasne vedené trestné stíhanie s trestnou vecou evidovanou pod sp. zn. ČVS:PZ-9/BPK-B-2007. Z tohto dôvodu nebola vyšetrovatelka oprávnená obvinenému Ď. prehrať obrazovo-zvukový záznam z inej trestnej veci a nebola oprávnená mu ani dať prečítať prepis rozhovorov zaznamenaných z tohto záznamu. Jedná sa preto o situáciu, keď dôkaz získaný zákonným spôsobom v inej trestnej veci bol v rozpore so zákonom predložený ako dôkaz v prejednávanej veci obvineného Ď. a tento obvinený bol predmetným spôsobom v podstate nútený vyšetrovateľom k tomu, aby ďalej vypovedal, hoci predtým výslovne prehlásil, že využíva svoje právo a vypovedať odmieta.

Podľa názoru samosudkyne bolo povinnosťou vyšetrovatelky rešpektovať rozhodnutie obvineného a po tom, čo prehlásil, že právo nevypovedať využíva, nemala v jeho výsluchu dňa 5. marca 2008 pokračovať.

Na základe uvedeného samosudkyňa dospela k záveru, že v konkrétnom prípade neboli splnené ani zákonné podmienky pre konanie o dohode o vine a treste, pričom prokurátor nemal neskôr dôvod predvolávať obvineného na konanie o takomto odklone. Na prezentovanom stanovisku samosudkyne nemení nič ani tá skutočnosť, že prokurátor sám obvineného dňa 28. apríla 2008 osobne vypočul, tento sa k spáchaniu skutkov priznal a vyjadril súhlas s uzatvorením dohody s prokurátorom o vine a treste. Podľa názoru samosudkyne nebol žiaden dôvod k tomu, aby bol obvinený opätovne podrobený výsluchu, pričom pri ňom bol znova upozornený na vyššie uvedený obrazovo-zvukový záznam, s ktorým vyšetrovatelka disponovala ako s dôkazom (v tejto situácii obvinený nepožiadala prokurátora, aby mu bol záznam znova pustený, nakoľko vie, čo je na ňom zachytené) dňa 5. marca 2008.

Samosudkyňa Špeciálneho súdu prezentovala z tohto dôvodu stanovisko, že navrhovaná dohoda je neprijateľná pre špecifikované závažné porušenie tých procesných predpisov, ktoré sa týkajú zachovania práv obvineného na obhajobu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátor. V písomných dôvodoch sťažnosti (č.l. 60-63 spisu) navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Špeciálneho súdu podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil

a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie s takým právnym názorom, že návrh prokurátora zo dňa 28. apríla 2008 je zákonný a dôvodný, pričom sú súčasne splnené všetky procesné podmienky k tomu, aby sa pred prvostupňovým súdom konalo o predloženej dohode o vine a treste.

Sťažovateľ nemal výhrady k tomu, čo konštatoval v napadnutom uznesení prvostupňový súd vo faktografickej oblasti. Nerobil sporným, že po začatí trestného stíhania došlo dňa 5. marca 2008 k výsluchu obvineného, ani že obvinený pri tomto úkone odmietol vypovedať. Rovnako nerobil sporným, že za tohto stavu obvinenému vyšetrovateľka predložila obrazovo-zvukové záznamy, ku ktorým sa nevyjadril a následne po poučení o dohode o vine a treste obvinený požiadal o začatie takéhoto konania. S ohľadom na túto skutočnosť bol prokurátorom predvolaný na konanie o dohode o vine a treste, pričom pred ním bol znovu vypočutý v procesnom postavení obvineného s tým ťažiskovým zámerom, aby sa jednoznačne vyjadril k podmienkam dohody o vine a treste. Sťažovateľ akcentoval, že práve preto, že vyšetrovateľka predložila obvinenému označené sporné obrazovo-zvukové záznamy, dozorujúci prokurátor mu ponúkol možnosť vyjadriť sa k nim, čo však obvinený odmietol. Ešte predtým sa však pri tomto úkone prípravného konania k spáchaniu inkriminovaných skutkov spontánne priznal, pričom neuviedol, že by sa priznal práve a výlučne na základe dôkazov získaných formou obrazovo-zvukových záznamov.

Sťažovateľ preto uviedol, že aj v prípade, ak by súd neuznal pertraktované obrazovo-zvukové záznamy ako dôkaz použiteľný proti obvinenému P. Ď., je nutné považovať jeho priznanie zo dňa 28. apríla 2008 za plne súladné so zákonom. Potom dôkazný stav vychádza zo zákonnej, procesne použiteľnej svedeckej výpovede MUDr. J. C., ako aj z priznania samotného obvineného Ď., ktorý v rámci predpísaného konania o dohode o vine a treste zodpovedal na všetky položené otázky kladne. Za danej situácie preto podľa prokurátora nedošlo k závažnému porušeniu procesných práv tak, ako sa to uvádza v napadnutom uznesení a niet dôvod posudzovanú dohodu odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a tak zistil, že sťažnosť špeciálneho prokurátora je plne dôvodná.

Podľa § 331 ods. 1 písm. b/ Tr. por. návrh dohody o vine a treste na súde preskúma predseda senátu (samosudca má rovnaké práva) a podľa jeho obsahu a podľa obsahu spisu návrh dohody o vine a treste odmietne, ak zistí závažné porušenie procesných predpisov, najmä porušenie práva na obhajobu, alebo ak navrhovaná dohoda o vine a treste je zrejme neprimeraná.

O v poradí druhý uvádzaný prípad tzv. neprimeranosti sa pri posudzovaní predmetnej problematiky nejedná, pretože podstatou odmietnutia dohody uzavretej medzi prokurátorom a obvineným zo dňa 28. apríla 2008 zo strany konajúceho prvostupňového súdu je zistenie, že existuje závažné porušenie procesných predpisov z hľadiska porušenia práva obvineného na obhajobu.

Preskúmaním dosiaľ zhromaždeného kompletného spisového materiálu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok proklamovaných Špeciálnym súdom vo vzťahu k zákonnému ustanoveniu § 333 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda podmienok na odmietnutie návrhu o dohode o vine a treste medzi prokurátorom a obvineným P. Ď.

S argumentáciou i dôvodmi sťažovateľa sa sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožňuje, tieto si osvojuje a v rámci postupu svojho konania na ne ako na správne aj odkazuje.

Podstatou dohody o vine a treste je podľa zámerov zákonodarcu prioritne uzavretie obojstranne výhodnej dohody medzi prokurátorom a obvineným o spôsobe ukončenia trestnej veci, pričom táto dohoda podlieha schváleniu súdom. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prejednanie svojej veci pred nezávislým a nestranným súdom v rámci inštitútu hlavného pojednávania, pričom trest mu súd uloží bez dokazovania viny. Predpokladom na prijatie dohody o vine a treste je predovšetkým naplnenie odôvodnenosti záverov, že vyšetrovanie (aj skrátené) nasvedčuje tomu, že ide o trestný čin (v posudzovanom prípade prečin), ktorý spáchal obvinený, ďalej že obvinený sa výslovne priznal k spáchaniu skutku, pričom vykonané dôkazy aj nasvedčujú pravdivosti jeho priznania, a to všetko súčasne za stavu, že v trestnom konaní neboli zistené závažné porušenia procesných predpisov, najmä porušenie práva obvineného na obhajobu, resp. nedošlo k stavu predstavujúcemu podstatné nerešpektovanie ustanovení upravujúcich postup orgánov činných v trestnom konaní (napr. pri vznesení obvinenia podľa § 206 Tr. por. a podobne).

Špeciálny súd preto nepostupoval v súlade so zákonom a správne, keď neakceptoval súhlasný prejav oboch oprávnených procesných strán (prokurátora i obvineného), jasne vyjadriacich svoju vôľu uzavrieť dohodu o vine a treste, ktorá po formálnej stránke obsahovala všetky náležitosti potrebné na jej schválenie (prijatie). Prezentovaný spôsob odklonu trestného konania je v prejednávanej príhode zákonný a možný, a to aj bez ohľadu na prípadnú /čo i len teoretickú/ nulitosť posúdenia úkonu výsluchu obvineného zo dňa 5. marca 2008.

Špeciálny prokurátor mal z titulu jeho postavenia v trestnom konaní jednoznačné oprávnenie dňa 28. apríla 2008 sám vyslúchnuť P. Ď. ako obvineného. Napokon obvinený mu k tomu dal dostatočný podnet prezentovaním svojho stanoviska pri výpovedi dňa 5. marca 2008, nakoľko v nej expresívne vyjadril súhlas s konaním o dohode o vine a treste. Prokurátor teda nijako nepochybil, keď dňa 28. apríla 2008 vykonal výsluch P. Ď. v postavení obvineného a dal mu tým zákonnú možnosť splniť (resp. vytvoriť) procesnoprávne podmienky k postupu o dohode o vine a treste. Neobstojí preto tvrdenie Špeciálneho súdu, že výsluch obvineného dňa 28. apríla 2008 prokurátor vykonať nemohol alebo jednoducho nemal. Neexistuje žiaden zákonný dôvod, ktorý by prokurátorovi v takom postupe v jeho pozícii orgánu činného v trestnom konaní mohol zabrániť. Na tomto stave nič nemení ani fakt, že obvinený dňa 5. marca 2008 skutočne formálne odmietol vypovedať, pretože súčasne práve pri tomto úkone predniesol svoju vôľu na aplikovanie dohody o vine a treste v trestnom konaní, ktoré sa ho osobne bytostne týkalo.

Dohoda o vine a treste je v prejednávanej veci možná a prijateľná logicky aj z iných hľadísk. Totiž aj za predpokladu, že by neexistovali iné dôkazy o vine obvineného ako tie, ktoré boli dosiaľ zhromaždené (a to aj za situácie, že sa technicky odhliadne od výsluchu obvineného z 5. marca 2008, ako i zhromaždeného sporného obrazovo-zvukového záznamu z 12. a 14. februára 2007 – zväzok I č.l. 27-29 spisu), nič by jej prijatiu, za ďalšej zdokumentovanej dôkaznej situácie, nebránilo. Výpoveď obvineného P. Ď. pred prokurátorom zo dňa 28. apríla 2008 je spolu so svedeckou výpoveďou MUDr. J. C. zo dňa 7. februára 2008 (t.j. dôkazom vykonaným po vznesení obvinenia P. Ď.) dostatočným podkladom pre prokurátorom a obvineným navrhovaný postup. Priznanie obvineného z 28. apríla 2008 totiž nasvedčuje pravdivosti záverov o jeho vine, keď toto priznanie rozhodne nemožno považovať za vynútené, resp. nezákonné z iných procesných hľadísk. Výsledky vyšetrovania súčasne nasvedčujú tomu, že ide o trestný čin (prečin), ktorý spáchal obvinený, pričom aj po

výslovnom priznaní obvineného k spáchanému skutku ďalšie vykonané dôkazy rozhodne nasvedčujú pravdivosti jeho priznania.

Preskúmajúc spisový materiál sťažnostný súd nezistil závažné porušenie procesných predpisov, hierarchicky sa rovnajúcich napríklad porušeniu práva obvineného na obhajobu a podobne.

Keďže postup Špeciálneho súdu, založený výlučne na uvedenej skutočnosti, nespĺňa materiálne náležitosti ustanovenia § 333 ods. 1 písm. b/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosti špeciálneho prokurátora vyhovel a rozhodol spôsobom obsiahnutým v enunciiate tohto uznesenia.

V intenciách vyššie uvedeného bude preto úlohou prvostupňového súdu opätovne prehodnotiť návrh prokurátora číslo VII/1 Gv 12/08-15 zo dňa 28. apríla 2008 na dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi ním a obvineným P. Ď.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. decembra 2008

JUDr. Ján M i h a l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová